

Bogoslovska kronika.

O. Charles de Smedt. Historijska znanost izgubila je smrću de Smedtovom jednog od najglasovitijih svojih reprezentanta.

De Smedt rodio se je god. 1833. u Gandu, a g. 1851. stupio je u družbu Isusovu. Iza svršenih nauka bude zaregjen g. 1863. i odmah imenovan profesorom crkvene povjesti u Louvainu. God. 1876. bude odregjen, da suraguje kod izdavanja djela Bolandista, a g. 1882. sam je primio upravu tog djela u svoje ruke i dao mu stalan pravac. Od g. 1870. izdavao je u francuskoj bogosl. smotri „Études“ niz članaka, koje je kasnije posebno izdao pod naslovom „Principes de la critique historique“. Tim djelom, koje je bilo primljeno s velikim zanimanjem i odobravanjem u znanstvenim krugovima, stvorio si je ugled jednoga od prvih povjesničara.

De Smedt se nije zadovoljio time, da svoje „Principes“ aplicira kod izdavanja glasovitih „Acta Sanctorum“, nego je g. 1882. utemeljio sa druga dva bolandista „Analecta Bollandiana“, — to je neka vrst revije za kritičku hagijografiju — čim je vrlo podigao ugled i upliv samog djela Bolandista.

Institut de France i kraljevska akademija belgijska primila ga je među svoje članove. (Cf. Revue pratique d'apologétique 1911. str. 56).

E. L.

† **Ferretti P. Augusto S. I.** Grurovo sveučilište u Rimu ponosilo se dugo vremena vrsnom silom, revnim suradnikom, plodnim piscem mnogih djela. Dne 1. ožujka o. g. zaklopio

je trudne oči svoje P. Augusto Ferretti, bivši profesor etike ili moralne filozofije u pomenutom sveučilištu. P. Ferretti rodio se u Rimu 31. kol. 1845. stupio je u družbu Isusovu 1862., nauke svoje svršio je većinom u Rimu, a nešto u Engleskoj, gdje je imao prilike naučiti engleski govor. Bio je profesor na Gregorijani kroz dugi niz godina, od 1880. do 1896., a od 1896. do 1901. bio je rektorom istoga sveučilišta, sve dok nije bio izabran za provincijala cijele rimske provincije. Pošto je tri godine i tu časnu službu obavio, povratio se opet knjizi i naucima, koji su mu od svega najmiliji bili. Napisao je „Institutiones philosophiae moralis“, Romae 1887. u 3 sv. II. izd. 1893.; „De essentia boni malique moralis“, Romae 1905.; „L' officio morala della beneficenza“, Roma 1907.; „Il problema morale, esame critico-filosofico“, Roma 1909. osim drugih manjih asketskih djela, a osim toga napisao je više radnja u čuvenom časopisu „La civiltà cattolica“ u Rimu, na pr. njegova studija o djelima H. Spencera, Benthama Stuart Milla, Kanta i dr. Pokojnik je solidnu svoju naobrazbu spojio s rijetkom čednosti, finoćom i uglagjenosti, koja te je iznenagjivala, kad si imao priliku s tim učenjakom da se porazgovoriš. Slava takovu mužu!

Vjerska kriza u Rumunjskoj. Početkom g. 1909. iznio je ministar za bogoštovlje i nastavu, Haret, zakonsku osnovu o reformi sinodalnog zakona. Tom osnovom, koja se protivi dogmama i kanonima, uveo je ministar u generalnu upravu crkve niže